

متن پرسش

سلام استاد خدا قوت: استاد از نظر سلوکی چرا بین الطلوعین باید بیدار و در حال حضور بود؟ آیا خورشید حقیقت نیز در آن زمان به جلوه ی فیض خاص طلوع می‌کند؟ که اگر در حضور نباشیم از جلوات خاصش بی نصیب می‌شویم؟ البته می‌دانم پاسخ تان مثبت است ولی عمیق تر می‌فهمم ان شا الله

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: باید در نسبت بین ارض و سماء فکر کرد. به این معنا که هر آنچه که در عالم ارض به ظهور می‌آید حکایتی از عالم ملکوت و سماء معنوی است. و در همین رابطه در کشف محمدی «صلوات‌الله‌علیه‌واله» این نکته به میان آمده است تا ما زمینه‌های اتصال هرچه بیشتر به عالم ملکوت را در عالم ناسوت متوجه شویم و نسبت به آن بهترین اقدام را انجام دهیم. آری! بین الطلوعین حکایت عبورِ ظلمات است و به ظهور آمدن نور. همچنان‌که پیامبر خدا «صلوات‌الله‌علیه‌واله» ما را متذکر ظرفیت ماه‌هایی مانند رجب و شعبان و رمضان نموده‌اند. بنا به گفته جناب میرفندرسکی:

چرخ با این اختران نغز و خوش زیباستی
صورتی در زیر دارد هرچه بر بالاستی
صورت زیرین اگر با نردبان معرفت
بر رود بالا همان با اصل خود یکتاستی
این سخن را در نیابد هیچ فهم ظاهری
گر ابونصرستی وگر بوعلی سینا ستی
موفق باشید